

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felolós szerkesztő és kiadó
Skríbanek Géza.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyitótér sora 40 fillér
Hirdetések nagyság szerint

Az iparfejlesztés.

Az elmélet néha a gyorsvont sebességével törtet előre, ám a gyakorlat rendszerint csak a tehervonat lassúságával követi, sőt néha meg-meg áll és hosszabb ideig vesztegel. A képviselőház pénzügyi bizottságának csak imént bemutatott emlékirat, a mely az iparfejlesztés elméletét tárgyalja, ma már átment az Országos ipartanács rostáján. E tanácskozáson az ipar kiváló képviselői, az iparpolitika többé-kevésbé hivatott intézői, a kereskedelmi és iparkamarák titkárai sokat és okosan beszéltek, de végre is az, a mit elmondtak, az, a mit javaslatba hoztak, sokszor el volt már mondva, a nélkül, hogy a hazai ipar fejlődése terén valami lényeges eredményekre hivatkozhatnánk.

A többek közt beszéltek a közszállításokról, a hazai anyagokat feldolgozó ipar támogatásáról, a kézműiparnak gyár-
iparrá való fejlődéséről, kartell-törvény, munkás-balesetbiztosítási és sztrájk-törvény alkotásáról, az ipartelep deczentrálizálásáról, az ipari szakoktatás fej-

lesztéséről és gyakorlatiasabbá tételéről, a tisztességtelen versenyről, az állami támogatásnak a kézműiparra való kiterjesztéséről, a tanonez-ügyről, végül — igen elkeseredett hangon — az állami gyárak káros versenyéről. Hogy a felszólalók mindezekről mit mondanak, minő javaslatokat tettek, azt feleslegesnek tartanók e helyen reprodukálni, mert hiszen az egyesületekben és a sajtóban évek óta folynak a viták e kérdések felett és joggal mondhatjuk, hogy az iparfejlesztés elméletével már meglehetősen tisztában vagyunk.

De hogyan állunk ez ügygyel a javaslatok gyakorlati megvalósítása terén? E kérdésre az ánkét nem adott választ, nem is adhatott, mert vannak dolgok, melyek, bár sarkalatos kérdésekként lépnek előtérbe, a kormány intézményei körében — és ilyen az Országos ipartanács is — nem feszegethetők. Így a többek közt nem említette fel senki, hogy addig, a míg improduktív ezélokra száz és még több milliót kell áldoznunk és amíg ez okból a magyar állam iparfejlesztési ezélokra csak évi 2-3 millió koronát

áldozhat, addig nagyobb szabású iparfejlesztésről szó sem lehet. Arról sem igen esett szó, hogy önálló, magas fokra fejlődött ipar megteremtésének a közös vámterület utját állja.

Képesek lesznek-e ezeket a nehézségeket a kereskedelmi miniszter, Sztéryni miniszteri tanácsos, Wekerle Sándor és mások, a kik a nagy munka keresztülvitelének élén állanak, leküzdeni, azt a jövő mutatja meg. Az emlékiratba foglaltak és az ánkéten elmondottak kétségkívül igen üdvös dolgok, de majd tapasztalni fogjuk, hogy az állam buzgalmát a pénz hiánya, az egyesek vállalkozási kedvét az osztrák-verseny rendkívül lelohasztják és örülhetünk, ha csak tizedrésze is teljesül annak, a mit elérni óhajtunk.

Ezért mondjuk, hogy ebben az ügyben az elmélet és a gyakorlat igen távol, szinte megközelíthetetlen távolságban állanak egymástól és ha Hieronymi Károly kereskedelmi miniszter és munkatársai buzgalmának sikerül a két ellentétes pólust közelebb hozni egymáshoz, a nemzet örök hálájára tarthatnak számot.

T Á R C Z A.

Kozsibrovsky tréfája.

— Irta: Mikszáth Kálmán. —

A „Ne okoskodj Pista“ ezimű elbeszélést irván, a melyben gróf Kozsibrovsky, a nagy tréfacsináló és felültető szerepel, az elbeszélésein keretébe nem volt bevehető egyik legjobb csinje, mert hátráltatta volna a cselekvény gyorsabb menetelét. De ha már benne vagyok, bizony nem sajnálom külön feltálatni.

A dolog Rimaszombatban játszik. A nagy piacot kell elképzelni szép őszi napon; garmadával állnak a gyümölcsök a gyékény-sátrak alatt, ott ülnek a piros pozsgás tiszolezi asszonyok a mogyoróiknál, diós zsákjaiknál, a csinos zeheri menyecskek az alma-rakásokon s ha megáll előttük a vevő megkérdezve: „Édes-e az alma édes?“ dévaj mosolygással felelgetik vissza;

— Édes bizony, édes.

Hát persze, hogy a gonosz esont Kozsibrovsky oda is elvetődik és egy

mogyorót áruló menyecskevel kezd legyeskedni, a ki szívesen csattant elmés szóra, még ha egy kiesit csiklandós is, maga módja szerint még csiklandósabbat, de a mellett el nem felejtí az üzletet sem.

— Ej no, de esintalan szája van az urnak — legalább már vegyen a mogyorómból!

Kozsibrovsky meg is vesz egy kézi kassal vagy nyolcz tíz itezényit, de mi az ördögöt tegyen most már vele? Egy perezig zavarban van. Hanem a gondviselés, az csak mindig segít neki a pernahajder csinjeiben.

A hol lép ki ni kapujából nagytekintetű Hiléczy Sámuel uram, az ásványtan tudós professzora, hosszú, burnótszin kaputrokkjában, bezontos, elhanyagolt üstökével és egyenesen a piacnak tart. Noha legény-ember még, görnyedten, totyakosan szedegeti kiaszott lábait, a melyeket sohase dresszirozott tánczmester, mert egész élete az ásványvilág buvárlatában telt el s különben sem nézi sokra ezenkívül a világot. Olyan az előtte, mint egy lábball fölrugott hangya-zsombék. A rugást a tudomány adja. — A sűrű-

nyüzsgő hangyák, a szamarak ellenben azt hiszik, hogy valami általuk megállapított ezéloból jönnek-mennek. Pedig mennek, mert lökést kapott a dombjuk.

De ha nagytekintetű Hiléczy professzor ur nem vet ügyet a mozgó-rajzó hangyákra, ő tudósságát azok ugyancsak megnézik, mert meglehetősen furesa alak. Épen az átellenes ablakból is a két Majornoky kisasszony nevetgél (gyönyörű két szőke fejecske egymás mellett), egymásnak mutogatva valami különöset a tudós ur alakján, vagy öltözetjén. Érdekes volna tudni, hogy mit beszélnek — de végre is lehetetlen. Az ördög tudná azt, hogy ilyen két pajkos fejecskebe a mennyi esintalanság elfér.

Elég egy pillantás az utca öblébe Kozsibrovskynak. Látja Hiléczyt és látja szép rokonait, a Majornoky kisasszonyokat, héja tekintettel. Ő mindent észrevesz. Hoppl megvan! tudom már, mit tegyek a mogyorókkal.

S alig hogy áthalad mellette a tudós professzor, szemüveges szeméit a földre szegezve, hiszen a földben vannak

Vörös kereszt.

A magyar szent korona orsz. vörös kereszt egyesületének „Somogy-Tarnóca és Vidéke Fiókja” folyó évi június hó 22-én tartotta rendes évi közgyűlését gróf Széchenyi Ferenczné és gróf Széchenyi Ferencz elnöklete alatt.

Hogy mit jelent manapság a vörös kereszt fehér zászló, tudja minden ember. A háboru borzalmai s az ágyuk dörge közt e jelvény védte helyeken a könnyörület és felebaráti szeretet teljesíti apostoli munkáját, hol a gyilkoló fegyvertől sebzett ember enyhülést nyer s balszámot égő sebére. Mily nemes missiót teljesít ez intézmény, felesleges mondanunk. Tekintsük csak a most folyó orosz-japán háboru véres küzdelmeit s látni fogjuk, hogy a „Vörös kereszt” az a menedékhely, a hol a halállal vívódó s fájdalmaiban vonagló ember oltalmat talál, a „Vörös kereszt” veszi pártfogásába, sebeit bekötözi s igyekszik megmenteni életét, hogy visszaadja az egyént hazájának, családjának s a társadalomnak. A vörös kereszt zászló előtt még az ellenség is lerakja a fegyvert s meghajtja harcai lobogóját. Nagy vigasztalás ez az otthonmaradt szülőkre, feleségre, gyermekekre nézve, hogy szeretteik a fájdalom napjaiban nincsenek magukra hagyva, hanem résztvevő szívek gyengéd kezei törülk le homlokukról a halál verejtékét. Hány élet pusztulna el, ha a „Vörös kereszt” lelkes fiai s lányai nem mosnák ki a hősök vérző sebeit, ha nem raknának irt a szenvedő testre.

E nemes missió érdekeit igyekszik előmozdítani a „Somogy-Tarnócai Fiókegylet” is, a midőn áldozatot és fáradságot nem ismerő elnöknője és elnöke védelme alatt filléreit hordja össze, hogy a harcban sebesültek gyógyulását és a békében nyomorgók szenvedését és nélkülözését enyhítsék.

A gyűlés 22-én délután 4 órakor ült

össze a tarnócai elemi iskola helyiségében, hogy számot adjon mult évi működéséről. Gróf Széchenyi Ferencz elnök örömeinek adott kifejezést, hogy a tagokat e nemes egyesület gyűlésén üdvözölheti s a gyűlést megnyitottnak nyilváníttta. Majd felkérte Reiner Gyula egyesületi titkár, a mult évi gyűlés jegyzőkönyvének felolvasására. Örömmel konstatalható, hogy a tagok tudatában vannak nemes hivatásuknak s igyekeznek az egyesület anyagi helyzetét erősíteni adományaikkal. Az általános vagyoni állapot kedvező, úgy, hogy többen nagyobb anyagi segélyben részesülhettek s vannak kik havonként megkapják álléereiket az egyesület pénztárából.

A Fiókegylet jelenlegi vagyona 567 kor. 81 fillér, a mi, tekintve annak rövid fennállását és a sok, már kifizetett segélyt, elég szép. A pénztári számadások átvizsgálása után tárgyalattak a kérvények, a melyek segélyezések végett adattak be; majd a választmányi tagok sorsoltattak ki, névszerint Horváth Zs. Ágoston, Meller Rudolf, gróf Széchenyi Ferencz, gróf Széchenyi Ferenczné, Forintos János és gróf Széchenyi Frigyes. A kisorsolt tagok azonban újból egyhangulag megválasztattak a választmány kebelébe.

Ezután az eltávozott pénztárnok, Gergyesy Ferencz helyébe gróf Széchenyi Ferencz elnök javaslatára Wlassics Géza választott meg. Végül a segélyezések miként való módja körül indult meg élénk eszmecsere.

Uj tagokul felvétettek: Geringer Miczike, Wlassics Géza, Kopsa Vilma, özv. Ágoston Mihályné, Ágoston György, Weisz Jakab dr. és Rap Károly.

Horváth Zs. Ágoston szép beszéd kíséretében köszönte meg az egylet nevében gróf Széchenyi Ferenczné és gróf Széchenyi Ferencz elnökök fáradozását és buzgalmát, a melylyel az egylet felvirágoztatása iránt viseltetnek s más tárgy hiányában a gyűlés bezárattott.

A gyűlésen részt vettek: gróf Széchenyi Ferenczné, gróf Széchenyi Ferencz, gróf Széchenyi Frigyes, Reiner Gyula apát-plebános, Horváth Zs. Ágoston, Wlassics Géza, Geringer Károlyné, Meller Rudolfné, Geringer Miczike, Könyvi Magdolna, Geringer Károly, Meller Rezső, Harant Béla, Farkas Ferencz.

Gyűlés után a grófi család kedélyes uzsonna keretében vendégelte meg az összegyűlteket.

H i r e k.

— **Eőfizetési fehévas.** Tisztelettel kérjük lapunk t. előfizetőit, kiknek előfizetése e hó végén lejár, hogy azt megújítani sziveskedjenek. Továbbá kérjük lapunk t. barátait, hogy lapunkat ismerőseik körében is terjesztani kegyeskedjenek.

— **A „Baresi Iparosok Olvasóköre”** folyó évi július hó harmadikán délután 4 órakor rendkívüli közgyűlést tart, melynek tárgyai a következők: 1. Elhalálozás folytán megüresedett elnök választása. 2. A választmány egyéb indítványa.

— **Esküvő.** Löwy Sámuel vojni-krizsi kereskedő e hó 29-én délután 1 órakor esküszik örök hűséget a baresi izr. imaházban Pápai Tilda kisasszonynak, Pápai Mórícz kedves leányának.

— **Tekeverseny.** A „Baresi Olvasókör” buzdítva a többi, általa rendezett tekeversenyek jó sikerétől, elhatározta, hogy a tagok szórakoztatására folyó évi június hó 29-én délután 3 órakor újból tekeversenyt rendez, melyen értékes tombola-tárgyak lesznek kijátszva.

— **Teke verseny** lesz még Bareson folyó évi július hó 3-án és 10-én a Garni-

az összes titkok, hirtelen odaint egy ácsorgó suhanczot:

— Gyere ide, ficzkó, tudod-e, hol laknak a Majornoky kisasszonyok?

— Nem tudom.

— Amott néznek ki az emeleti ablakból. Az a két szép leány. Tudod-e már?

— Nem vagyok vak.

— Fogd ezt a két kosarat, vidd el nekik, megértted?

— Nem vagyok siket.

— És mond meg, hogy Hiléczy professor ur küldi. Meg tudod mondani?

— Nem vagyok kuka.

— Hát mikép mondod?

— Hogy Hiléczy professor ur küldi.

— Nagyon helyes; itt van ez a fényes kéthatos, ha jól elvégezted és viszszaadj, még egy ilyet kapsz tőlem.

A gyermek visszajött tíz perc múlva.

— No, mit mondtak?

— Nagyon nevettek.

Már talán régen el is felejtette Kozsibrovsky t. képviselőtársam mellett ültem a hallgatóság közt, még sem tudnám már elmondani, de azt hiszem, hogy akkoriban nem lehettek oly kemények mint most, mert a tudós kollégák a felolvasó körül elég kényelmesen aludtak rajtuk, azonban a felolvasás után fölébredtek és a vidékről jött tudós tiszteletére egy kis vacsorát hevenyéztek az Istvánvendéglőben és noha már éjfél volt, sehogyse volt kedvük aludni. Beszélgetés közben egyszerre csak Rimaszombatra fordult a figyelem. A tudós fiatal ember (mert negyven éves még a professor ur) szokatlanul derült volt ezen az estén, dicsérte a városka levegőjét, az ivó-vizet.

Kozsibrovsky közbeszólt:

— Azonfelül igen jó lakásod van, kedves öregem, fölséges kilátással.

— Nem valami különös a kilátás, mindössze egy kopasz domb s még távolabb a szőlők, a melyekben már a phloxera gazdálkodik.

— Ohó, ne titkolózzál, kedves öreg. Én a vis a vis-kat értem, a két szép Majornoky kisasszonyt átellenben.

A professornak elborult a homloka. Egy fájdalmas vonás tette sovány barázdás arcát még szomorubbá.

— Oh, azokat a szegény leányokat érted? Szívemből sajnálom. Megőrültek.

Most Kozsibrovskyn volt a sor megijedni. — Ne beszélj! Az nem lehet! Engem nem értesítettek semmiről. A legkedvesebb unokahugoskám.

— Már pedig azok megőrültek.

— Megfoghatatlan! — kiáltott Kozsibrovsky. — Mind a ketten!

— Mind a ketten — mondá a tudós rendületlen meggyőződéssel.

Kozsibrovsky, az a léha, vig fráter, belesápadt a rémületes hirbe, annál is inkább, mert eszébe jutott, hogy nagyatyjok, Majornoky Gedeon is Döblingben halt meg.

Az unokákra szokott visszatérni az efféle.

Eltolta a boros poharat magától, ki-aludt a havanna a szájában, izgatottan odahuzta a székét Hiléczyhez.

— És hát mit tudsz kérlek, a részletekről? Milyen körülmények közt történt? Mi mégis a rögeszméjük?

Hiléczy csodálkozó szemeket meresztett Kozsibrovskyra.

— Hát hogy tudnám én ezt? Értek én az ilyenekhez? Törődöm is én az ilyenekkel?

— Tudom, hogy csak kövekkel foglalkozol, de csak mégis hallanod kellett.

— Én sahssem szoktam hallani semmit, — szólt a professor önértzetesen. Én vagy tudok valamit, vagy nem tudok. Hallomás után nem beszélek.

— De már engedj meg, édes barátom, ha nekem elmondod a hugoskámról ezt a szomorú dolgot, mégis csak . .

— Mondom már, hogy semmit se hallottam.

— Teringettét, akkor hát honnan tudod?

számoda kerthelyiségében is, a következő verseny-szabályokkal: A verseny-dobások a megnevezett napokon, délután 1 órakor kezdődnek és pedig: 1-3 óráig Juniórok (középiskolai tanuló ifjuság) versenye; 3-8-ig hölgyek és urak versenye. Egy drb 3 dobásra jogosító szelvény ára 20 fillér. Juniorok felét fizetik. — Julius hó 10 ikén este 6 órakor dlj-kiosztás, utána táncz, melyre a belépő díj személyjegy 1 kor., családjegy 2 korona.

— **Zengeráj Barcon.** (A múlt héten városunkban kóborló zengeráj-truppról irt ezen közlemény lapunk múlt számából helyszüke miatt kimaradt, azért most adjuk e valóban megszívlelésre méltó dolgot. Szerk.) „Vakulj magyar!” Mikor egy százezred rangu tingli-tangli ide kegyeskedik, hogy a legocsmányabb módon esütöt üzzön az emberiség mindedig tiszteletben tartott érzelmeiből; mikor egy komédiás karaván az Isten szabad ege alá merészkedik azokkal az otromba hülyeségekkel, mik eddig a nagyvárosok barlangjaiba rejtőztek el: akkor te rugd ki magad alól a józan nemzeti érzést; felejtse el, hogy Bécsből hogyan tessékelték ki a magyar artistákat; és a helyett, hogy hálát adnál a gondviselésnek, mely nem engedte nyelvedet annyira romlani, hogy ilyesmit magyarul is el lehessen „finoman” mondani; akkor tapsolj és fizess annak a német komédiásnak, ki sárbarángatja a te hires lovagiasságod legszebb tárgyát, a női becsületet és tisztességet! — Megváltó szabályrendelet, mikor jön el a te országod, mely megmenti legalább Somogyországot az efajta szellemi élvezettől! Vagy igazán olyan petyhüdt idegzetűek volnánk, hogy ilyesmire szükségünk van. —a.

— **Országos vásár.** Az e hó 24-én tartott barsi országos vásár elég népesnek mondható, mely főleg a kedvező szép időnek köszönhető. Az állatvásárra felhajtott 530 drb szarvasmarha, 400 drb sertés s 860 drb ló. Ebből eladatott 80 drb szarvasmarha, 69 sertés és 199 drb ló, a

mi bizony aránylag a felhajtott mennyiséghez kevés, de ennek oka az, hogy általában magas árakat kértek az állatokért.

— **Segély a jégkárosultak részére.** A földmivelésügyi miniszter a vármegye alispánjának felterjesztése folytán, a szükséges hajdina vetőmag mennyiségének megállapítása végett a székfiumei földművés iskola igazgatóját küldötte ki, a kinek jelentése alapján Hatvan községnek 1900 kgr., Poklosinak 775, Apátinak 1038 és Basal községnek 75 kgr., összesen 3788 kgr. ingyenes hajdina vetőmagot, továbbá kedvezményes áron, vagyis a hajdina vetőmagot beszerzési ár 30 százaléknak elengedésével Hatvan községnek 2170 kgr., Poklosinak 325 kgr., Pata községnek 200 kgr. és Apáti községnek 1388 kgr., vagyis összesen 4083 kgr. hajdina vetőmagot engedélyezett. A kiosztás foganatosításával nevezett földműves iskola igazgatóságát bizta meg.

— **Uj bérlő.** Biringer Tivadár babócsai nagybérlő a Festetics Tasziló gróf-féle birtok bérlését átadta Blau S. paksi nagybérlőnek.

— **Tüz Heresznyén.** Mint tudósítónk írja, a múlt esütörtökön délelőtt 9 órakor tűz ütött ki Heresznyén Győri Ádám házában. Jóllehet a zsuppos házat mindkét oldalról ugyancsak szalmás házak és melléképületek környezték, pedig alig néhány méternyi távolban, mégis sikerült a tűz tovaterjedését meggátolni. A miért is nagy elismerés illeti egy a heresznyei, valamint a bolhói és vizvári derék tűzoltóságot, a melyek gyors megjelenésük és odaadó munkájuk által a nagyobb veszedelemnek elejét vették. Mint a megejtett vizsgálatból kitűnt, a tüzet gondatlanság okozta.

— **Homokkő-gyár Somogy megyében.** Biró Sándor földbirtokos a somogy megyei Jákó községben homokkőgyárat létesít 60,000 kor. befektetéssel.

— **Valóságos képes album** mostanában a „Budapest”, ez a régi, ősmert napilap. Eddigi szokásától eltérőleg újabbban a címképen kívül, a lap belsejében is naponként számos illusztrációt hoz, amelyek mind alkalmoszerűek és művészi kivitelűek. Nemcsak szövegben, hanem illusztrációkban is sorra megősmerteti a

hazai és külföldi eseményeket újabb találmányokat középületeket szobrokat, nevezetesebb férfiakat; szóval mindent, ami közérdekű. Az orosz-japán háborúból már eddig elé több mint ötszáz képet hozott. El kell ismernünk, hogy a „Budapest” e tekintetben egyedül áll összes hazai újságjaink közt. De a „Budapest” máskülönbben is megérdemli azt a nagy népszerűséget, melyben részesül. Eleven, szolid, jól szerkesztett lap. Vezérekkel tanulságosak tárcái érdekesek, hírei frissek és megbízhatók, regényei érdekfeszítők. Nagy érdekességet kölcsönöz a lapnak az „Uj-Budapest” humorisztikus hetimelléklet telve szípkázó élekekkel. A lap minden előfizetője karácsonykor ajándéku pompás naptárt kap. S a sok illusztráció, agazdag tartalom dacára a „Budapest” aránylag igen olscó lap. Előfizetési ára egy hóra csak 2 korona, negyedévre 6 korona. Mutatványszámot kívánatra bárki ingyen kaphat. Előfizetések s megrendelések a „Budapest” kiadóhivatalához (Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3. sz.) intézendők.

— **A „Mátyás Diák”** Esztendőnk hosszú sora óta mindenki tudja, hogy a „Mátyás Diák” a legjobb, a legterjedelmesebb s a legtöbb képet adó magyar élclap. A „Mátyás Diák” nak még az olyan rossz esztendőben is, mint az ide, kitűnő termése van s bőven ontja az ötleteket, a szellemes mondásokat a java adomákat amelyek kedves vidámságot okoznak. A „Mátyás Diák”, amely Murai Károly szerkesztésében és a Wodianer F. és Fiai kiadásában jelenik meg, még a külföldi nagy élclapokat is tulszárnyalja ugy terjedelemben, mint közleményeinek és rajzainak jóságával. De különösen magyaros érzésével és humorával válik kedvencévé nagy olvasóközönségének. — A „Mátyás Diák” most uj előfizetést hirdet, jelezve, hogy előfizetési ára negyedévre csak 3 korona. Azoknak akik a vidámságot szeretik s a kik a hazafias szellemet terjesztő sajtónak barátai, melegen figyelmébe ajánljuk ezt a nagy és kitűnő élclapot, amelynek kiadóhivatala (Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3.) készségesen és ingyen küld mutatványszámot.

— **A „Budapesti Újságírók Egyesülete”** segélyalapja javára egy Almanacht ad ki melyben 100 magyar író munkája fog megjelenni és 25 neves festőművész festményei mint különálló műmellékletek lesznek a műben. Az Almanach igazán szemet és lelket gyönyörködtető nagy albumalaku diszmű lesz és potom 5 frtba kerül. Megrendelések a „Budapesti Újságírók Egyesülete Almanachja, kiadóhivatalához küldendők Budapest, VII., Károly-körút 9. Mutatóul közöljük „Tárca rovatunk”-ban Mikszáth Kálmán cikkét, melyet az Almanach számára irt.

A professzor uron valami zavar-féle látszott, restelte elmondani, a mi következik, habozott egy percig, hogy az illusztris társaság kisserűnek, közönségesnek fogja találni az ilyen köznapi hitványságot, végre azonban mégis a közlésre határozta magát.

— Hát kérlek ugy volt az, vagy három hónap előtt, azt hiszem, még őszszel, behozta egy este szakácsnóm a vacsorámat és így szólt:

„Ma mikor kint jártam husért a mézszárszékben, a Majornoky kisasszonyokkal találkoztam.”

Szakácsnóm szeret fecsegni, mint minden hosszú haju állat; hagytam tehát, hogy elvégezze azon bizonyos percü mozgásokat, melyekre a nyelvének naponként szüksége van.

„Azt üzenték általam a nagytiszteletű urnak” — folytató.

Csodálkozva emeltem fel a szememet: „Nekem üzentek?”

„Igen a nagytiszteletű urnak.”

„De hisz én nem ismerem őket.”

„Mindegy, mégis üzentek.”

„És mit üzentek?”

„Azt üzenték, hogy ők nem mókusok.”

Nem mókusok? Hát mondtam én valaha, hogy ők mókusok? Hát miért üzennek énnekem ilyesmit? Egész éjjel ezen töprengtem. Nem mókusok! Hát persze, hogy nem mókusok. De miért kell épen én előttem megállapítani ezt a kétségbevonhatatlan igazságot. Nem tudtam

aludni azon éjjel. Annyira felizgatott rejtélyességével ez üzenet. Soha életemben nem beszéltem ezen leányzókkal, sem másokkal ő felőlük. Hát mit jelenthet ez? Valamely olthatatlan kíváncsiság hajszolt megoldani a talányt. Mert kell valami okának lenni, a miért üzenték. Kell, kell és azt az okot meg kell találnom. Másnap se szabadulhattam a spinx-szerű üzenettől, velem jött és bosszantott; elkisért a kathedrára a diákjaim közé és ezek a kövek rám vigyorogtak gunyosan, mintha ők is azt mondanák: „Nem vagyunk mókusok, nem vagyunk.” Hidd meg nekem Kozsibrovsky, hogy közel voltam már a megörüléshez — a mikor végre sikerült megállapítanom, hogy az egésznek igen egyszerű a nyitja, valóságos Kolumbusz tojása . . .

— Mi? kezdtek egyszerre négyen is.
— Az, hogy megvannak örülve a leányok. Ez az egyetlen kielégítő magyarázat. És ebbe bele nyugodtam.

— Más indiciumaid ninesenek? — kérdé Kozsibrovsky, édesden nevetve.

— Más indiciumok? — pattant fel a nagytiszteletű professzor ur. — Minek volnának? Nem elég ez? Avagy magyarázd hát meg, hogy miért üzenték volna józan észszel, hogy ők nem mókusok.

Kozsibrovsky buta arcot vágott és vállat vont:

— Hja, ha én azt tudhatnám.

Minden családnak

saját jól felfogott érdekében csakis a

Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé

szabadna pótléku használnia
a mindennapi kávéitalhoz.

Gresa János

kalapos mester.

Barcs Ország-ut utca 127.
(Herezeg-féle ház)

Ajánlja a n. é. közönség szives figyel-
mébe nagy választékban raktáron tartott
minden formában

saját készítményü
nyulször és gyapju kalapjait,
valamint legelső gyáraktól előállított
kész kalapokat, a legmodernebb kivi-
telben, **3-17 koronáig**, gyermekeknek
2-3 koronáig. — Továbbá készít drá-
gább és ilesőbb filez-eszimat, borszűrőt,
lovagló és izzasztó filezet, a legjutányo-
sabb ár és pontos kiszolgálással.

KIADÓ

egy nagy bolthelyiség

kis mellékkelhelyiséggel

Barcstelep legszebb, legforgalmibb részén,
a postahivatal tözsomszédságában

ujjonnan épült házban
mely alkalmas **czukrasz-, fodrasz-, bodegaüzletnek,**
esetleg **iroda helyiségnek** stb. Átvehető **julius 1-től.**
Bővebbet e lap Kiadóhivatalában.

Hirdetések

jutányos áron felvételnek

e lap kiadóhivatalában.

Esemény
a magyar
irodalomban!

Nagy képes Világtörténet

AZ EGYETEMES TÖRTÉNE-
LEM KLASSIKUS KÖNYVE,
A LEGGAZDAGABB TÖR-
TÉNELMI KÉPTÁR 0000000

Tizenkét kötetben.

Eddigélé hat kötet jelent
meg. — **Négy havonkint**
jön egy-egy kötet.

Bővebbet a prospektus, melyet
mindenki ingyen kap.

A teljes mű ára
192 korona.

Szerkeszti a legkiválóbb magyar
írók közreműködésével:

Marczali Henrik.

Megrendelhető
3 koronás
csekély havi
részletfizetésre

e rendelőlap se-
gélyével, mely
kivágandó és le-
velezőlapra ra-
gasztva hozzánk
beküldendő.

Révai Testvérek
Irodalmi Intézet
Részvénytársá-
ság

Budapest,
VIII, Üllői-ut 18

Ezennel megrendelem a Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaságtól Budapesten a

Nagy Képes Világtörténet

című művét 12 kötetben 192 koronáért, tudomásul vevén, hogy eddigélé hat kötet jelent meg s további kötetek 4 havonkint jelennek meg. Kötelezem magam a társaság pénztárába Budapesten a szállítástól kezdve 3 koronát havonkint mindaddig befizetni, míg a mű teljes vételára törlesztve nincsen. Az esetleg elmaradó részletek költségemre postai megbízás útján szedhetők be és ennek be nem váltása esetén a mű teljes hátralékos vételára esedékessé válik. A mű további kötetei a megjelenéshez képest és fizetési arányában szállítandók.

Kelt;

Név:

Állás:

Nyom. a barcsi könyvnyomdában.